

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Sf. Evanghelie dela Luca 10, 25—37.

În vremea aceea venit'a un legiuitor la Isus ispitindu-l pe el și zicând: „Dascale, ce voiu face ca să moștenesc viața de veci“? Iară el a zis către el: „în lege ce este scris? cum cetesti“? Iară el răspunzând, a zis: „să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din toată virtutea ta, și din tot cugetul tău,: și pe deaproapele tău ca însuși pe tine“. Și i-a zis lui: „drept ai răspuns: fă acestea și vei fi viu“.

Iară el vrând să se îndrepteze, a zis către Isus: „și cine este deaproapele meu“? Iară Isus răspunzând, a zis: „un om oarecare s'a pogorât din Ierusalim în Ierichon, și a căzut în tâlhari, cari după ce l'au desbrăcat și l'au rănit, s'au dus, lăsându-l abia viu. Și s'a întâmplat de a trecut un preot pe aceea cale, și văzându-l l'a trecut. Asișderea și un levit fiind la acel loc, venind și văzându-l, l'a trecut. Iară un samaritanean mergând, a venit la el, și văzându-l, i s'a făcut milă de el. Și apropiindu-se, a legat ranele lui, turnând unt de lemn și vin, și punându-l pe dobitocul său, l'a dus la o casă de oaspeți, și a purtat grije de el. Și a doua zi, când a purces, scoțând doi arginți, i-a dat gazdei, și i-a zis: poartă-i grije, și orice vei

mai cheltui, întorcându-mă, voiu întoarce ție. Carele dintr'acei trei ți se pare a fi mai aproape celui căzut în tâlhari“? El a zis: „carele a făcut milă cu dânsul“.

Deci i-a zis Isus lui: „**pasă, de fă și tu asișderea**“!

Cinstirea S. Cruci și a Icoanelor

P. Bârlea

Sectele spun că cinstirea crucii și a icoanelor e idololatrie. Se înțelege, că cine aduce jertfele idolilor cugetând că *acela e Dumnezeu, e ceva zădarnic*. Păgânii ziceau „Să ne facem dumnezei“, deci ei cugetau că în idol e Dumnezeu. Bunul Dumnezeu, pentru aceea zice: *Să nu-ți faci chip cioplit... să nu te închini, să nu slujești lor*“. *Esire 20. 4*. De bună seamă porunca aceasta era dreaptă, căci păgânii își făceau idoli boi, șerpi, păsări... în cari atribuiau putere dumnezeiască, adică cugetau că idolii sunt dumnezei. Oprirea aceasta se referea deci la aceia, cari ziceau „*Să facem noi dumnezei*“!

De totul altcum stă chestia când credem că Dumnezeu e în cer, și icoanele îngerilor, a sfinților... *le folosim spre aducere aminte a măririi lui Dumnezeu, și nu zicem că icoana e Dumnezeu*, ci numai uitându-ne la icoană ne aducem aminte de cel ce e reprezentat.

Pentru aceea tot acela Dumnezeu, care a poruncit „chip cioplit să nu-ți faci,” tot acela Dumnezeu permite, ca icoanele îngerilor a sfinților să se folosească spre aducere a minții a lui Dumnezeu, care e preamărit de sfinți. În înțelesul acesteia tot acela Dumnezeu zice: Eșire 25. 18. „Vei face doi heruvini (îngeri) de aur... vei pune pe ei pe amândouă laturile acoperământului împăcării”.

(Va urma)

„Cine are urechi de auzit să audă”.

Isus Cristos, cuvântările sale, care le adresa poporului adunat în jurul lui, adesea le sfârșea cu amenințarea „Cine are urechi de auzit să audă.”

Știm, că Isus Cristos în toate vorbirile îndeamnă pe oameni la fapte bune; el arăta calea ce duce la fericire, la mântuirea sufletului. Și fiind mântuirea sufletului lucrarea cea mai însemnată dintre toate lucrările pe cari omul are să le săvârșească, de aceea Isus sfătuiește, dar totodată și amenință că toți cari aud cuvintele lui să le urmeze cu sfințenie.

Mai vârtos aflăm aceste cuvinte a lui Isus la sfârșitul pildelor. Știm, că el avea deosebită plăcere să vorbească în pilde pe cari apoi le explica ascultătorilor.

Asta o făcea deoarece știa bine că pildele sunt mai atrăgătoare și se tipăresc mai bine în mintea ascultătorilor.

Ce frumos vorbește Isus în pilda neghinelor, cât de potrivit amintește că din ogorul semănat de el cu sămânță bună a răsărit și neghină, care e semănată de spiritul necurat, și de fapt Isus numai învățături bune și mântuitoare a semănat în sufletele oamenilor, și că sunt suflete rătăcite,

păcătoase aceasta se datorește faptului că diavolul a strecurat pe deaascunsul în inimile oamenilor veninul urei, lăcomiei, necurăteniei. De aceea a răsărit în holda lui Isus și grâu dar și neghină: adecă sunt oameni buni dar în mare număr sunt și răi.

Cât de mult se arată îndurarea cea nemărginită a lui Dumnezeu în cuvintele cu cari se adresează către lucrători — tot în pilda neghinelor. El zice să nu se smulgă neghina din holdă, nu cumva cu ea să iasă și fire de grâu. De fapt lucrătorii lui Dumnezeu, îngerii pentru păcatele multe cari le săvârșesc oamenii, sunt totdeauna gata să se răzbune cu foc și cu sabie; sunt gata să stărpească tot sufletul nerecunoscător și răzvrățitor: Dumnezeu însă în mila sa nemărginită îi cruță pe ei în fărădelegi, și această cruțare o face pentru cei buni pentru cei drepti.

În zilele noastre cu drept cuvânt ne-am putea întreba, cari sunt acei drepti și buni pentru cari se cruță lumea păcătoasă, Dacă-i vom căuta deamăruntul abea i vom afla în șirul copiilor celor mici, cari sunt încă nevinovați și nepătați.

Puțini vom afla în șirul văduvelor gârbovite de pavoara vieții cari toată mângăerea o au în munca lor zilnică și cinstită și vom afla puțini între bărbații înbătrâniți și cu plele încărunțite, cei căror ochi sunt țintiți mai mult spre cer și sunt scârbiți de uriciunea ce se petrece azi în lume.

Acești puțini ar fi firicelele de grâu, pentru cari se suferă neghina adecă lumea păcătoasă. Dar să nu se creadă că Isus lasă fără răsplată pe cei drepti, și fără răsbunare pe cei păcătoși. Se zice în pilda neghinelor, că dacă holda va fi coaptă, grâul se va aduna la un loc, iar neghina va fi aruncată în foc.

Cred că e înfiorator să știi că se așteaptă focul mistuitor, de care nu vei scăpa. Și mă mir foarte mult cum de nu simțește neghina încă aici pe pământ flacăra arzătoare a focului care se apropie de el. Ce va fi când încunjurat de toate părțile și de tot focul răzbunării lui Dumnezeu vei vedea că întoarcerea e târzie și nu e scăpare.

Isus când a ținut această învățătură, îmbrăcată în formă de pildă, sutele de oameni adunați în jurul lui, au rămas incremențiți și cuprinși de fiori. Iar Isus observând această, a întregit învățătura sa care sună mult omenirii de azi. „Cine are urechi de auzit să audă!” Oare suntem și noi cuprinși de fiori și frica ce ne amenință.

Din Catehism

13. Are Dumnezeu început și avea-va sfârșit ?

Dumnezeu nu are început, nici sfârșit, el este veșnic și adică totdeauna.

Dumnezeu a fost și este

Dânsul toate rânduește

Dumnezeu va fi în vecie

Sfânta scriptur' așa scrie.

Noi pe Dumnezeu nu-l putem închipui altcum, decât că el este din vecie, adică el nu a avut început nici odată. Existența o are Dumnezeu dela el însuși, el nu a căpătat existența lui de la o altă ființă oarecare, pentru aceea zicem că existența lui este absolută, necondiționată, precum nu a avut început nu poate să aibă nici sfârșit. El este nemărginit și există imperativ prin ființa lui proprie.

Pentru aceea în existența lui nu este nici trecut nici viitor, adică el este veșnic, pentru aceea nu este în el o succesiune a existenței sau a

vieții, nu este o succesiune a gândirii și a hotărârilor, nu este o ezitare în voință și acțiuni, el nu se schimbă, nici nu poate să crească nici să scadă ori privim puterea, mărirea, perfecțiunile, știința, voința, sau ori care alta din însușirile lui, cum spune Sf. Augustin: „O Domnule tu tot acela ești și toate din ziua de mâine și din cele viitoare, toate din ziua de ieri și cele trecute astăzi le vei face și astăzi le-ai făcut”.

Veșnicia lui Dumnezeu trebuie să stăruiască în noi un viu sentiment de mulțumită, știind că Dumnezeu din veci a hotărât că ne va chema la viață și cumcă ne va da darurile sale ca să putem ajunge fericirea de veci.

Arhimandritul Filip Morozow.

În vara trecută o aleasă persoană a clerului ortodox *Filip Morozow*, arhimandritul din Vilna după o adâncită cugetare a trecut împreună cu mai mulți mireni în sinul Bisericii greco-catolice. Aceasta înaltă persoană bisericească a făcut acest paș nu din motive materiale ori interese lumești ci din cea mai curată convingere, la care a ajuns în urma scrutărilor sale temeinice, că *adevă-rata Biserică alui Hristos este acolo, unde se găsește apostolul Petru și urmașii săi.*

Este vrednică de toată luarea a minte scrisoarea, carea o-a îndreptat arhimandritul Morozow cu aceasta ocaziune Arhiepiscopului ortodox din Vilna. „Dvoastre — scrie între altele — nu mă puteți despărți de trupul mistic alui Hristos, nici de dragostea lui. Și iubind pe Hristos și Biserica sa sfântă, fraților mei, eu vă voi iubi și pe voi în El, și voi ruga pe cel Atotputernic să vă acorde aceeaș grație ca și mie, ca cei mai mulți

dintre noi să vie la aceasta Piatră, pe care Mântuitorul nostru a zidit Biserica sa și în car singură se poate păstra neclintită, în acestea vremuri de neliniște și de dizordine, adevărata credință drept măritoare alui Hristos.

Nu căutați razim al ortodoxiei noastre nici la Moscova nici la Constantinopol nici la protestanții dela Canterburg, ci în singurul centru al unității creștine, *la Roma*. (După jurnal de Vilna „Vestitorul.”)

Expoziția Misionară în Roma a fost cercetată de un număr imens de vizitatori și anume în Ianuarie 20.290, Februarie 33.420, Martie 35.640, Aprilie 74.080, în luna Maiu 91.484, între aceștia erau primii pelegriini români 146 inși, Iunie 57.240, Iulie 33 006, August 52.423, în fine în luna Septembrie de 134.806 persoane. Ziua cea mai frecventată era cea de 12 Septembrie, când au fost vizitată de 6306 oaspeți această expoziție minunată.

Către restanțierii noștri. Ne îndreptăm cu rugarea către iubii noștri cetitori rămași în urmă, cu plata abonamentului, să binevoiască a-și achita pușinica datorie pentru revista noastră.

Abia credem, să se găsească în

toată țara un organ mai ieftin decât „*Duminica*”. Costul pe un an întreg nu face mai mult decât 52 lei, iar câte un număr se plătește cu un leu.

Sume atât de micuțe, în cât cu greu credem să fie și numai unul între cetitorii noștri, care să nu fie în stare a le plăti — fără nici o greutate.

Noi pătrunși de râvnă sfântă scoatem la lumină organul nostru cu dorul evlavios, ca poporul nostru să aibă pe sfânta zi de Duminecă pușină hrană sufletească fără ca din această muncă să gândim a avea folos material.

Atâta dorim numai, că barem hârtia și cheltuielile tiparului să le putem acoperi din modestul abonament anual de 52 lei. Durere însă, că în asta privință mulți dintre iubii noștri cetitori au rămas în restanță și credem, că mai mult din nebagare de seamă decât din neputință.

Facem deci o călduroasă cerere către restanțieri, să binevoiască a-și plăti fără întârziere abonamentele cu cari ne datoresc și să fie convinși, că pe cum în trecut așa și în viitor ne vom nizu cu toată dragostea a ne pune munca noastră în slujba tuturor pentru sporirea iubirei către dulcele Mântuitor și sfânta sa Biserică.

Administrația „*Duminecii*”.

Calendar săptămânal.

15—21 Noembrie 1925.

15. **Dumineca** a 23-a d. Rusalii (Ev. dela Luca 10, 25-37 inv. 1 gl. 6.) și SS. Mart. Gurie, Samona, și Aviv.
16. Luni. Ap. și ev. Mateiu.
17. Marți. P. Grigorie episc. Necesarie.
18. Miercuri. SS. MM. Platon și Roman.
19. Joi. Pr. Avdia și M. Varlaam.
20. Vineri. C. Proclu, Grigorie Decapolitul.
21. **Sâmbătă. Intrarea în Biserică.**